

trăit acolo. Totul e înconjurat de un sanct cu apă și un zid, camuflat și el în verdeță, astă incit vizitatorii ce vin pe una din cele 4 ale care duc spre ursi, nu văd nici barieră între ei și cel trei urși bătrâni, din care unul foarte mare. Joacă urșuletilor are mult has, iar generațiile se succed cu regularitate.

În „colțul mai-maielor” există clădiri joase și lungi, separate prin curți-voliere. În centru se află cimpareni Cita și Kiki, favoriții publicului.

În fața acestor cuști, ca și în fața celor cu babuini sau capuciini, se adună lumea găoată în orele de vîrf ale vizitării, și un observator bine plasat se poate distru copios observind ceea ce se petrece și de o parte și de alta a barelor.

Pentru a echilibra parcă agitația din acest colț și pentru a mai calma putin pe vizitatori, un rind linisit de voliere adaptă teste nenumărate rase de porumbel domesticit, de toate culorile și aspectele.

Patratul din mijloc e rezervat Australiei, cu canguri și casuari, urmat apoi de colectia de fazani sclipitori și codati, de găini pitice și de papagali agitați și multicolori. În continuare sunt cuștile, aproape circulare, cu ieupuri uriași și porcul spinos. La patiserile din piațeta alăturată, copiii fac noi provizii pentru plimbarea ce mai urmează la antilope, căprioare, micle capre africane negre, bizonii, zebra, urșuleți-spălători, vulpile.

Nu se pot enumera toate speciile de animale care s-au întîlnit, fără voia lor, în acest spatiu destul de restrins. Nici chiar elefanții nu ne retin decât pentru a spune, pe scurt, că s-au reprodat aici, dind viață unei mici „Sofia”, care era bucuria și minuria grădinii zoologice.

Nu putem însă părăsi grădina zoologică din Sofia fără a spune că și așteaptă mutarea pe un nou teren, dea alea, la marginea capitalei. Planurile sunt întocmite, un album conține schitele viitorului „orăș al animalelor”, cu retea sa de alei magistrale și secundare, cu „pietele” săle și culturile pentru odihnă, cu o „grădină pentru cei mici” și multe atracții destinate celor mai tineri vizitatori. Sunt prevăzute cuștile și volierele bine organizate, cu toată reteașa necesară de canalizare, lumină, încălzire centrală — vaste laboratoare și o bucătărie ultramodernă. Un mare restaurant, o patiserie și multe puncte cu răcoritoare vor permite petrecerea unei zile plăcute în nou Zoo, unde un tramvaj și două autobuze vor aduce pe cel ce iubesc animalele.

Acesta e viitorul, sigur, și tot ce-l mai putem ura noii grădini zoologice din Sofia, și ca acest viitor să se îndeplinească că mai curind.

MARIA PASPALEVA

CELEBRE AȘEZĂRI ANTICE SI IMPORTANTE MUZEE DIN ALGERIA

Ministerul educației naționale din Republica Algeria publică pentru vizitatori străini o interesantă broșură — Arts et musées d'Algérie — cu scopul de a pune în valoare „prețioasele tezauri ale trecutului și de a îndemna pe cititor să facă o mai pregnanță cunoaștere cu istoria și arta algeriană”.

În scurte, dar cuprinzătoare teste însoțite de fotografii caracteristice, sînt prezentate: frescele din Tassili, vestigile romane de la Timgad, Tipassa, Hippona, Cherchel și Tebessa, moscheele musulmane de la Alger, Nedroma, Tlemcen și Kala's des Bani-Hammad, muzeele de arheologie, etnografie și artă ale Algeriei, Școala națională de arhitectură și artă de la Alger și, în sfîrșit, orașele din desertul M'zab.

Fiecare centru turistic este descris, în elementele sale esențiale, insistindu-se, îndeosebi, asupra cronologiei și caracteristicilor epocii și obiectivului respectiv, precum și asupra valorilor sale istorice și turistice.

Frescele din Tassili au constituit încă de la apariție una din descoperirile cele mai importante din arheologia Africii, atât prin valoarea lor documentară istorico-socială cît și artistică.

Timgad, centru urban creat de împăratul Traian — un model al preciziei urbanistice — situat în imediata apropiere de Lambèse, a fost aproape complet descopert „un magnific schelet de piatră, în decorul grav al înaintelor platei ale Numidiei”.

Tipassa, una din așezările arheologice specifice ale Algeriei, situată într-o regiune încintată, este, de asemenea, aproape în întregime descoperta: temple, amfiteatre, forul, bazilici, mărturii ale unei culturi „născute din influențe diferite, pe tărâmurile liniștite ale Africii mediteraneene”.

Hippona, cu grandioasele ei ruine, Caesarea (Cherchel), reședința lui Juba al II-lea, regale artist, cel mai mare centru cultural al Mauretaniei, Djemila (Culicu) oraș roman cu un mare muzeu arheologic, Tiddis, situat la nord de Constantine, Lambèse, cartierul legionii a III-a Augusta, în curs de a fi complet cercetat, Khamissa, Medaura, Gemellae, fortul saharian și Tebessa, centru militar și comercial, cu cele patru celebre monumente ale sale — tempul Minerivel, arcul de triumf al lui Caracalla, bazilica creștină și incinta bizantină — și locuri care vorbesc de trecutul glorios al Algeriei.

Arta musulmană, începînd cu secolul al VII-lea, este înfășărată într-o serie de monumente

reprezentative: marea moschee din Alger (1096), minaretul moscheei Mansarră de la Tlemcen și centrul Kala's des Bani Hammad, situat la 1.000 m altitudine.

Algeria numără seamă de muzeu, dintre care cele mai importante sint următoarele:

a) Muzeul național de arhitectură de la Alger, situat în luxuarantul Parc al Libertății, conține vestigii din regiunea Magreb: Venus de la Caesarea, mozaicuri policrome, bronzi, ceramicii feniciană, punica și romană, epitafuli și relicve creștine, vestigile tabele vandale, colecții bogate de monede punice, numide, romane și bizantine. Muzeul are o foarte bogată secție de artă musulmană, cu obiecte arheologice, inscripții, documente, obiecte arțizanale de toate categoriile, colecții marocane, tunisiene și persane.

b) Muzeul de etnografie și preistorie de la Bardo, cu bogate colecții preistorice — resturile osteologice ale Atlantropului, ceramica neolitică din Sahara, ceramica pictată și bijuterii de bronz și fier, fosile, podoabe — și etnografice: arme, costume, ceramică și obiecte casnice.

c) Muzeul de artă populară din Alger, așezat în mărăst din palat al printesei Nefissa, conține costume, bijuterii, covoră și obiecte de uz casnic, adevarăte comori ale poporului algerian.

d) Muzeul copiilor de pe Mont Riant, situat într-un parc incintă, înzestrat cu obiecte create de copii — desene, picturi, lucruri de mină — destinate invățământului, având la dispoziție și o tipografie, un cinematograf și o discotecă.

e) Muzeul național de artă, înzestrat cu o foarte bogată bibliotecă și mai multe săli de expoziție, în care sunt reprezentate cele mai de seamă picturi, sculpturi, stampe, precum și operele artiștilor Matisse, Picasso, Milares, Lam, Massin, Lurcat și alții, care au zugrăvit lupta poporului algerian pentru eliberarea sa. Pictura europeană este reprezentată, de asemenea, prin operele scolilor italiene, olandeze, germane și franceze, începînd cu secolul al XVI-lea.

Broșura se încheie cu prezentația unor opere de seamă din muzeele din Algeria, unele în legătură cu revoluția, cîteva date asupra Școlii naționale de arhitectură și belle-arte din Alger și asupra orașelor celor mai îndepărtate din pustiul Saharei, de la M'zab, unde sunt păstrate forme artistice antice de viață, în construcții și obiceiuri.

Asemenea prezenteri sugestive ale comoriilor arheologice și artistice ale unei țări sint extrem de necesare, nu numai pentru satisfacerea curiozității vizitatorilor străini ci și pentru uzul intern, pentru tineret îndeosebi.

ION BERCIU